

ஏப்ரல் 1

கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; அவர்களுக்குத் தம்முடைய உடன்படிக்கையைத் தெரியப்படுத்துவார். (சங். 25:14)

தேவனுடைய வார்த்தையை நேர்மையுடனும், உண்மையாகவும் தேடுகின்ற யாவருக்கும் அற்புதமான அவருடைய உடன்படிக்கை காண்பிக்கப்படுகிறது. நமக்காகவும், உலக மக்களுக்காகவும் கிறிஸ்து இயேசு தம்மை ஒன்றுமில்லாமைக்குத் தாழ்த்தினார். அதனாலேயே அவர் மிக உன்னதமான நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார். அதைப் போலவே நாமும் அடக்கத்தோடு பாடுபட்டு இறுதிவரையில் உறுதியாக விசுவாசத்தில் நிலைத்திருந்தோமானால் அவரோடு கூட மகிமையிலும் பங்கு பெறுவோம். அவருடைய ராஜ்யத்தில் பூமியின் குடிகளையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கின்ற பாக்கியம் எவ்வளவு மகிமையான ஐசுவரியம். அது எவ்வளவு பெரிய தெய்வீகப் பேரன்பு, என்ன அளவிடற்கரிய தேவகிருபை! தேவநீதி, தேவஅன்பு, தேவ வல்லமை தேவ ஞானம் எப்படி ரூபகாரப்படுத்தப்படுகிறது! பிதாவின் ஒரே பேறான குமாரனை நமக்கு மீட்பராகவும், சரீரமாகிய சபைக்குத் தலையாகவும் தந்தருளினார். இவரே நம்மைக் குற்றமற்றவர்களும் கற்புள்ள மணவாட்டியாகவும் மெய் அன்பிலே பிதாவின் முன் நிறுத்தப் போகிறார். கர்த்தராகிய தேவனே ஒன்றான நமது தெய்வம்

என்று சொல்லும் பொழுது இயேசுவை நாம் நமது அருமையான மீட்பரென்றும், தேவனால் அனுப்பப்பட்டவரென்றும் கூறுவது மிகப் பொருத்தமே. தெய்வீக அதிகாரத்தின்படியே பிதாவைக் கனப்படுத்துகிறது போல குமாரனையும் கனப்படுத்த வேண்டும் என அப்போஸ்தலர் கூறினார். ஆனாலும் குமாரனைப் பிதாவென்று கனப்படுத்துகிறதில்லை. இந்த குமாரனையே பிதாவானவர் தம்முடைய எல்லாவற்றுக்கும் வாரிசாக நியமித்தார். பூமியின் வம்சங்களையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கச் செய்தார். இந்தக் குமாரன் தாமே ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்குப் பிறகு, பிதாவே எல்லாவற்றிலும் எல்லாமாக இருப்பதற்கு ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொடுத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பார். R 4052:1

ஏப்ரல் 2

கர்த்தருக்குப் பிரியமானவன் அவரோடே சுகமாய்த் தங்கியிருப்பான். (உபா. 33:12)

சிறுபிள்ளைகளைப் போல, பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பவர்கள் உலகப்பிரகாரமான தகப்பனிடத்திலே எவ்வளவு நம்பிக்கையாயிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு நம்பிக்கையாய் இருப்பவர்கள் இந்த இடுக்கமான பாதையிலே செல்லும் பொழுது எல்லாவிதமான தைரியமும் தன்னம்பிக்கையும் அடைவார்கள். தேவனுடைய கிருபை அல்லாமல் நாம் பரிபூரண சமாதானத்தையோ இதய சாந்தியையோ அடையமுடியாது. “உங்கள் விசுவாசத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக்கடவது” என்பதே வாக்குத்தத்தம். நம்முடைய இருதயத்தில் தேவனோடு மிக நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் இருந்தாலொழிய கிறிஸ்துவுக்குள்ளான ஆவிக்குரிய ஆதாயங்களை ஒருக்காலும் அடையமுடியாது. இப்படிப்பட்ட நீதியின் மேல் பசிதாகமுள்ள தன்மையை நாம் ரூபகாரப்படுத்தும் பொழுது தேவன் தாமே ஏற்ற வேளையில் இந்த நீதியின் பசிதாகத்தைத் தீர்த்துவைத்துத் தம்முடைய குமாரனுக்கு ஏற்ற மணவாட்டியாக நிச்சயப்படுத்திக் கொள்கிறார். R 5425:1

ஏப்ரல் 3

கர்த்தரின் ஆசீர்வாதமே ஐசுவரியத்தைத் தரும்; அதனோடே அவர் வேதனையைக் கூட்டார். (நீதி. 10:22)

நம்முடைய கர்த்தருடைய பெருந்தன்மையான முன்மாதிரியை நாம் பார்க்கின்ற போது அவர் எல்லாவற்றிலும் ஐசுவரியமுள்ளவராக இருந்தும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டார் என்று அறிகிறபொழுது மிகுந்த சந்தோஷப்படுகிறோம். அவருடைய தியாகம் எவ்வளவாய் உயர்ந்ததாயிருக்கிறதோ அதற்குச் சரிசமானமாய் அவருடைய வெகுமதியும் உன்னதமாயிருக்கிறதை உணருகிறோம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடைய பெருந்தன்மையான முன்மாதிரியைப் பார்க்கும் பொழுது மிகுந்த ஐசுவரியமுடையவராயிருந்தும் மிகுந்த திறமையுடையவராயிருந்தும் அநேக உலக வசதிகளைப் படைத்தவராயிருந்தும் மனப்பூர்வமாக கர்த்தருடைய பாதத்தில் வைத்துவிட்டு சந்தோஷமாகக் கர்த்தருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றினார். (பி- 3:11) எல்லாவற்றையும் அவருக்காக நஷ்டமென்று விட்டுக் குப்பையுமாக எண்ணினார். இதை எண்ணும் பொழுது நம்முடைய இருதயம் சந்தோஷத்தினால் பொங்குகிறது. சகோதரர்களுக்காகச் செய்யும் சேவையில் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எவ்வளவு ஆஸ்திகளைத் துறந்து விசுவாச ஓட்டத்தில் ஓடியதற்காக வருகின்ற ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு பிரகாசமான நட்சத்திரமாக ஜொ-ப்பார். அதுபோலவே ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டம் முழுமையும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மகிமைப்படும். எவ்வளவு பெரிய தியாகமோ அவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதமுண்டாகும். கர்த்தரின் நிமித்தமாக மிகப்பெரிய அவமானங்களை, மிகப் பெரிய சோதனைகளை, மிகப் பெரிய துன்பங்களை தற்காலத்தில் அனுபவிக்கிறோமோ அவ்வளவாய் நம்முடைய போதகரும் முன்மாதிரியுமான அவருடைய அனுபவங்களை ஒத்த அனுபவங்களை அடைகிறோம். தற்காலத்தில் விசுவாசப் பரீட்சையில் எவ்வளவு அதிகமாய்த் தியாகங்களைச் செய்கிறோமோ அவ்வளவு வெகுமதி காத்திருக்கின்றது. அப்போஸ்தலர் சொன்னது போல மகிமையில் நட்சத்திரத்திற்கு நட்சத்திரம் வித்தியாசப்படும். R 2762:3

ஏப்ரல் 4

புத்தியில்லாதவர்கள் புத்தியுள்ளவர்களை நோக்கி: உங்கள் எண்ணெயில் எங்களுக்கு கொஞ்சங்கொடுங்கள்..... என்றார்கள் (மத். 25:8)

பரிசுத்த ஆவியாருக்கும் அபரிமிதமாய் வழங்கப்படுவதில்லை.

ஒருவர் தம் மிகுதியி-ருந்து மற்றவர்களுக்கு வழங்க முடியாது. மணவாளன் முன்னதாகவே திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்ட எல்லோருக்கும் வேண்டிய ஆடைகள், விளக்குகள் மட்டுமல்லாமல் எண்ணெயும் வழங்கியிருக்கின்றார். யாராவது கவனமில்லாமல் போதுமான அளவு எண்ணெயைச் சேகரித்து வைக்காம-ருந்தால் அவர்கள் மணவாளனோடே கூடக் கதவு அடைபடுமுன் உள்ளே நுழைவதற்கு அருகதையற்றவர்களாகிறார்கள். யார் ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, யார் அந்த மகிமையில் பங்குபெற நினைக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதற்குரிய ஆயத்தத்தில் தங்களை முன்னதாகவே தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே இந்த உவமையின் மூலம் கர்த்தர் நமக்குப் போதிக்கின்ற போதகத்தின் சாரம். கதவு அடைபடும் வரையில் அவர்கள் காத்திருப்பார்களேயானால் அவர்கள் எவ்வளவு தான் மனப்பூர்வமாக ஆசைப்பட்டாலும் அவர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கிறவர்கள் அல்ல. ஆயத்தப்படுவதற்குரிய காலத்திலும், நேரத்திலும் பொறுமையோடு விழித்திருந்து ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். R 3868:5

ஏப்ரல் 5

ஆகிலும் கர்த்தர் பகற்காலத்திலே தமது கிருபையைக் கட்டளையிடுகிறார்; இராக்காலத்திலே அவரைப் பாடும் பாட்டு என் வாயி-ருக்கிறது. (சங். 42:8)

நாம் எந்த நிலையி-ருந்தாலும் நாம் எந்த சூழ்நிலையி-ருந்தாலும், எங்கே இருந்தாலும் தேவனை துதிக்க ஆயத்தமாக இல்லையென்றால் நாம் எந்தச் சூழ்நிலையில் மாறினாலும் நாம் தேவனை துதிக்கப் போவதில்லை. தானியே-ன் காலத்தை நினைத்துப் பார்ப்போம். தரியுராயன் தன் அரண்மனையில் உறங்கியதைக் காட்டிலும் நல்ல உறக்கத்தை தானியேல் சிங்கங்களின் குகையில் உறங்கினார். ஒருவனுக்கு நியமிக்கப்பட்ட இடம் தானியேலைப் போல சிங்கக் குகையாயிருந்தால் அவ்விடத்திலே அவனுக்கு இளைப்பாறக் காலமில்லை என்றால் அவனை அங்கிருந்து அரண்மனைக்கு இடமாற்றினாலும் அங்கேயும் அவனுக்குத் தேவனை நினைக்க ஓய்விராது. ஆகவே ஒரு மனிதனுடைய சுய எண்ணம் மாறவேண்டுமே தவிர, சந்தர்ப்ப

சூழ்நிலையோ, சொத்து சுகமோ அவனுக்கு ஓய்வளிக்காது, மாறுதலைத் தராது. இடமெதுவானாலும் இருதயம் பொங்குகின்ற சந்தோஷத்தோடு தேவனைத் தொழுது கொள்ளும் மனிதன் பாக்கியவான். R 3123:4

ஏப்ரல் 6

கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன் அடைந்து, கழுகுகளைப் போலச் செட்டைகளை அடித்து எழுப்புவார்கள்; அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்து போகார்கள். (ஏசா. 40:31)

மெய்யான ஆவியின் இஸ்ரவேலராகிய கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினுடைய வனாந்தர ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் கர்த்தருடைய பாதுகாப்பும் பராமரிப்பும் தொடர்ந்தே இருக்கும். அன்றாட வாழ்க்கை வளமாக பரலோக மன்னா வழங்கப்படும். பிளவுண்ட மலையினிடத்தி-ருந்து ஜீவத்தண்ணீர் புறப்பட்டு அன்றாட தேவைக்குரிய தாகத்தைத் தீர்க்கும். நாம் ஆபத்தான, விலக்கப்பட்ட வழிகளிலே நடக்கும் பொழுது நமது பிதாவின் தண்டனையின் பிரம்பு நம்மைத் திருத்தும். எப்படிப்பட்ட பலவீனமாயிருந்தாலும், வியாதி விக்கினங்கள் இருந்தாலும் அவைகளைக் குணமாக்கி நம்மைத் திரும்பவும் ராஜரீகப் பாதையிலும், செவ்வையான பாதையிலும் அன்புடன் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். நம்முடைய பரலோக வழிகாட்டியின் மீது நம்முடைய முழுநம்பிக்கையையும் வைக்கும் போது அவருடைய ஈவாகிய இளைப்பாறுதலும் உலகம் தரக்கூடாத சமாதான சந்தோஷமும் கிடைக்கும். R 5548:4

ஏப்ரல் 7

அதற்கு ரூத் : நான் உம்மைப் பின்பற்றாமல் உம்மைவிட்டு திரும்பி போவதைக் குறித்து, என்னோடே பேச வேண்டாம்; நீர் போகும் இடத்திற்கு நானும் வருவேன்; நீர் தங்கும் இடத்திலே நானும் தங்குவேன்; உம்முடைய ஜனம் என்னுடைய ஜனம்; உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன். (ரூத். 1:16)

இதிலே உள்ள ஒரு கருத்தை நாம் நிச்சயமாகக் கவனிக்க வேண்டும். அதென்னவென்றால் ரூத் தன்னிலை விளக்கத்தோடு தான்

செய்யப்போவது இன்னதென்று திட்டமிட்டுத் தெளிவான உறுதியான தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டாள். யூதேயாவில் சிலகால மட்டும் தங்குவது அவள் நோக்கமல்ல. அது மரணமட்டும் இருக்கும் வாழ்க்கை. மெய்யான மனமாற்றங்களெல்லாம் இந்த விஷயத்தில் ஒரே மாதிரி தான் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒருவன் கிறிஸ்தவனாகும் பொழுது மெய்யாகவே கிறிஸ்தவனாகிவிடுவதில்லை. தான் ஒரு திடமான மன உறுதியோடு உலகையும் அதன் பணிகளையும் அதன் ஆசை, நோக்கம் இவைகளையெல்லாம் தியாகம் செய்து தேவ வழியில் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்காக தேவனைப் பற்றும் நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கையை மரணமட்டும் கடைபிடிப்பதாக வாக்களிக்கும் பொழுது தான் மெய்யான கிறிஸ்தவனாகிறான். இப்படிப்பட்ட திட்டமான தீர்மானம் எடுப்பதற்கு மன உறுதியும் தேவ தயவும் தேவை. இதை ஒருக்காலும் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது. பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுடைய வாழ்வில் தீர்மானம் எடுக்க முடியாத சூழ்நிலையிலேயே தங்கள் வாழ்நாட்களை வீணாக்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட உறுதியான தீர்மானம் எடுக்கிறவர்கள் தேவனுடையவர்களாகி “தங்களுடைய அழைப்பையும் தெரிந்துக் கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.” R 5614:4

ஏப்ரல் 8

கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஞானத்தைப் போதிக்கும்; மேன்மைக்கு முன்னானது தாழ்மை. (நீதி. 15:33)

நமது போதகரும் குருவுமாகிய இயேசு கிறிஸ்து தாழ்மையின் அவசியத்தை மனதில் பதிய வைக்கும்படி ஒரு உவமையைச் சொன்னார். தன்னுடைய கண்ணிலேயே உத்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு சகோதரனின் கண்ணில் இருக்கிற துரும்பை எடுத்துவிடுவதாகச் சொல்வது பலவந்தமான செயல். நாம் எவ்வளவு அடக்கமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தாழ்மை என்பது எல்லா நற்குணங்களுக்கும் ஊற்றும் மூலகாரணமுமானது. தோண்டுகிறவர்களையே தாங்குகிற பூமியைப் போல தாழ்மையும்

பொறுமையுமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். பூமியில் எல்லாம் விளைகிறது போல் இந்த தாழ்மையி-ருந்து எல்லாப் புண்ணியங்களும் வளர வேண்டும். தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கிறவர்கள் எதையுமே கற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஒரு மனிதன் தன்னைத்தானே ஆராயும் பொழுது தன்னுடைய பிழையையே அதிகமாகக் கண்டு உணர வேண்டும். நமது பக்கத்தி-ருக்கிறவர்கள் செய்யும் பத்தாயிரம் பெரும் பிழைகள் கூட நமக்கு அவ்வளவு முக்கியமல்ல, நம்மிடத்திலே ஒரு சிறு பிழையும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதே சாலச்சிறந்தது. நம்முடைய பாவங்களும் நம்முடைய அபூரணங்களும் நம்மை மிகமிகத் தாழ்மைக்கு வழி நடத்த வேண்டும். பூரணமாக இருக்கின்ற இயேசுவும் பரிசுத்தத் தூதர்களுங் கூடத் தாங்கள் பூரணத்தில் இருப்பதை உணர்ந்தும் தங்களைத் தாழ்த்தும் பொழுது நாம் நம்மைத் தாழ்த்துவது எவ்வளவு அவசியம். R 5029:3

ஏப்ரல் 9

தாபரிக்கும் ஊருக்குப் போய்ச் சேர, அவர்களைச் செவ்வையான வழியிலே நடத்தினார். (சங். 107:7)

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்குத் தேவன் மிகச்சிறந்த சரியான பாதையிலே வழி நடத்துகிறார் என்பதே உண்மை. அப்படி அவரால் நடத்தப்படுகிற ஜனங்களும் அவர் வழி நடத்துகிறார் என்று அறிந்து அவைகளில் நடக்கத் தீவிரக் கவனம் செலுத்துகிறவர்களுமாயிருக்க வேண்டும். இறுதியிலே நாம் நிச்சயமாக அவரே நம்மை நடத்தினார் என்பதை உணர்வோம். நிச்சயமாக நாம் தெரிந்துகொண்ட வழிகளை விட அவருடைய வழியே நேர்மையானதென்று கண்டுகொள்வோம். அநேகர் தங்களுக்குப் பிரியமான பாதையைத் தெரிந்துக்கொண்டு, அதில் நடப்பதால், அது தேவவழியல்ல என்பதால் தேவன் அவர்கள் வழியை மாற்றி அவர்களுடைய அவசர புத்தியை மாற்றி அவர்களை உணர்த்தி அவர்களையும் தமது திவ்யபாதைக்கு இழுத்துக் கொள்கிறார். எவ்வளவாய்க் கர்த்தரைப் பற்றிய அறிவை நாம் அடைந்திருக்கிறோமோ அவ்வளவாய்த் தேவனிடத்தில் நாம் கொண்டிருக்கும் அன்பும் பூரணப்படும், நம்முடைய விசுவாசமும் அதிகரிக்கும். தற்கால ஜீவியத்திலும் இவைகளினாலே நல்ல பலன்

உண்டாகும். வருங்காலத்தில் கிறிஸ்துவைப் போன்ற வைராக்கியமுள்ள பிள்ளைகளாய் மிக அதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரமாய் ஆசீர்வாதத்தினால் நிறைந்திருப்பார்கள். நாம் முழு விசுவாசத்தோடு நம்மை இவ்வளவாய் நடத்தின தேவதயவின்படி தெய்வ கிருபையினாலே உலகம், மாம்சம் எதிராளியான சாத்தான் இவைகளையெல்லாம் எதிர்த்துப் போராடி வெற்றிமேல் வெற்றி கொள்ளத் தேவன் நம்மைப் பலப்படுத்துவார். R 4064:5

ஏப்ரல் 10

நாங்கள் மனுஷருக்கு அல்ல, எங்கள் இருதயங்களை சோதித்தறிகிற தேவனுக்கே பிரியமுண்டாகப் பேசுகிறோம். (1 தெச. 2:4)

இருதயம் நமது மனதை, எண்ணத்தைக் காண்பிக்கிறது. இது மெய்யாகவே தேவனையே மையமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது தான் முழு மனிதனையும் நடத்துகிற சக்தி. மனிதனுடைய முழு பலத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறதே அவனுடைய மனம். இந்த மனம் பலவகையினாலும் கட்டுப்படுத்தப்படும். சிந்தனைகள், அநீதியாக, அசுத்தமாக பரிசுத்தமில்லாதிருந்தால் மனதில் வல்லமையும், இருதயத்தின் நினைவுகளும் பழுதாகிவிடும். எனவே, அப்போஸ்தலர் நம்முடைய இருதய சிந்தனைகள் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று ஞானத்தைக் குறித்து எச்சரிக்கிறார். தேவபயத்தில் பரிசுத்தமாக இருந்து பரிபூரணமடைய முயற்சிக்கிற யாவருக்கும் பரிசுத்தமே நித்திய அலங்காரமாயிருக்க வேண்டும். இந்த தெய்வீகச் சிந்தனையை அசட்டை பண்ணக்கூடாது. சிந்தனையை பல இடங்களிலும் அலைபாய விடக்கூடாது. சரியான கட்டுப்பாட்டிலும் ஒழுங்கிலும் தேவ வசனமாகிய ஆரோக்கியமான உணவைப் பரிசுத்தமாக உட்கொள்ளுவதினால் தேவகுணங்களைப் பெறலாம். R 4827:2

ஏப்ரல் 11

துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும்..... அவருடைய வேதத்தில் தியானமாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். அவன் நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்டு, தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தந்து இலையுதிராதிருக்கிற மரத்தைப் போ-ருப்பான். (சங். 1:1,3)

நாம் நம்முடைய அபூரண சரீரத்திலே இன்னும் இருக்கும்வரை தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் பூரணத்தின் உச்சநிலைக்கு போக முடியாது. ஆனாலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் திட்டமான முறையில் தேவகிருபையை நன்குணர்ந்து அதில் வளர அடியெடுத்து வைத்து நடக்கத் துவங்க வேண்டும். கிருபையில் வளர எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் காணக்கூடிய அளவுக்கு வளர்ச்சி தோன்றவில்லையென்றால், நாம் பின்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் அல்லது நின்ற நிலையிலேயே இருக்கிறோம் என்ற அபாய அறிகுறியை உணர வேண்டும். நாம் எப்பொழுதும் நமது கண்களுக்கு முன்பாக நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியை உதாரணமாக வைத்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய பரிபூரண சித்தத்தை இயேசு நிறைவேற்றிக் காண்பித்து நியாயப்பிரமாணம் முழுவதும் குறைவில்லாமல் நிறைவேற்றிய மாதிரியை உணர வேண்டும். எனவே, நாம் அவருடைய அடிச்சுவடாகிய சுயதியாகத்தையும், நீதியையும் விசுவாசத்தோடும் அன்போடும் வைராக்கியத்தோடும் நிறைவேற்ற முயல வேண்டும். தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமே அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றச் சக்தியுள்ளவர்களாகவும், தகுதியுள்ளவர்களாகவும் செய்யும். இறுதியில் ஏற்ற வேளையில் மகிமையுள்ள வெகுமதியைப் பெறும்படியாக வாய்ப்பை பெறலாம். R 4835:5

ஏப்ரல் 12

கர்த்தர் உருக்கமும், இரக்கமும், நீடிய சாந்தமும், மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவர். (சங். 103:8)

இந்தப் பாடத்தி-ருந்து கர்த்தர் இரக்கமும், மன உருக்கமும், நீடிய சாந்தமும், மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவர் என்பதை மாமச்சி இஸ்ரவேலர்களை வனாந்தர வழியாய் நடத்திய பொழுது நடந்த சம்பவங்கள் நமக்கு விரிவாய் விளங்குகிறது. கர்த்தருடைய ஜனமாகிய இந்த சுவிசேஷ்யுகத்தின் சரித்திரத்திலும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களில் விசுவாசமுள்ள ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் இதை உணரலாம். நம்முடைய சுயவாழ்க்கையிலே நினைத்துப் பார்ப்போமேயானால் தேவன் எவ்வளவு பொறுமையும் தயவும் உள்ளவராய் இருந்தார் என்பதை உணர முடியும். நீண்ட

காலத்திற்கு முன்பாகவே நம்மை நம்முடைய ஒழுங்கினங்களினிமித்தம், உடன்படிக்கையை மீறினார்கள் என்று தூக்கியெறிந்திருக்கலாமே. அவ்வாறு இல்லாமல் இவ்வளவாய் பரலோக ராஜ்யத்தின் பழுதற்ற வழியில் நம்மை நடத்தி வருகிறது அவருடைய தயவல்லவா! இவைகளையெல்லாம் மெய்யாகவே நாம் உணருவோமேயானால் நிச்சயமாகவே நம்மை அடக்கமுள்ளவர்களாகவும், தேவ நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமுள்ளவர்களாகவும் செய்யும். கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவன் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனிடத்தில் எவ்வளவாய்த் தயை பெற்றோமோ அவ்வளவாய் மற்றவர்களுக்கும் நாம் தயை செய்யவேண்டும் என்பதையே. நமக்கு எதிராகக் குற்றஞ் செய்பவர்களை தயவாய் மன்னிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆவியும், குணமும் இல்லாதவர்களும் தன் சகோதரனிடத்திலும், உடன் ஊழியக்காரரிடத்திலும் கருணை காண்பிக்காத எவரும் அவருடையவர்களாயிருக்க முடியாது. இதி-ருந்து நமக்கு தீங்கு செய்கின்ற மற்றவர்களிடத்திலும் நாம் எவ்வளவாய் மன்னிக்கிறவர்களாகவும் தயையுள்ளவர்களாகவும் கிருபையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை அறிகிறோம். R 4056:1

ஏப்ரல் 13

நமக்கு முன்வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பற்றிக் கொள்ளும்படி அடைக்கலமாய் ஓடிவந்த நமக்கு..... ஆறுதலுண்டாகும்படிக்கு எவ்வளவேனும் பொய்யுரையாத தேவன் அப்படிச் செய்தார். (எபி. 6:18)

தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்களுக்கு நேரும் ஒவ்வொரு உபத்திரவத் தொல்லைகளி-ருந்தும் ஓர் ஆசீர்வாதமான ஆறுதலையடைகிறார்கள். இது உலகிலுள்ள மற்ற யாருக்கும் தெரியாது. தேவனுடைய பிள்ளையைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த ஆறுதலை அறிய முடியாது. இருதயமும் மாமிசமும் பலவீனப்பட்டு விழப்போகும் தருவாயிலும், அன்பு, நம்பிக்கை மற்றும் தைரியமும் தேவ வார்த்தையால் சாந்தத்தொனியில் காதில் ரகசியமாக ஒ-க்கப் பெறுவதே தெய்வீக ஆசீர்வாதமான ஆறுதல். இந்த ஆறுதலே குணமளித்து ஆற்றித்தேற்றி புத்துணர்வு அடையச் செய்யும்

புண்ணியமாக விளங்குகிறது. ராஜாதி ராஜனில் தேவ சேவையில் முழுமையாய் ஈடுபட்டுப் பாரஞ்சுமந்து விசுவாசமாய் ஓட்டத்தைத் தொடர்கிறவர்களுக்கு பெருந்தன்மையான இந்த ஆறுதல் சிறப்பாக வைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலக காற்றால் அடிபட்டு அலைந்து திரிகின்றவர்களுக்கு இந்த ஆறுதல் இனிமையோ இந்தப் புத்துணர்வோ இந்த அன்போ என்னவென்றே தெரியாது. R 5803:1

ஏப்ரல் 14

உன் விசுவாசம் பெரிது; நீ விரும்புகிறபடி உனக்கு ஆக்கடவது. (மத். 15:28)

விசுவாசத்தைப் பற்றி அதிகதிமாய் நாம் படிக்க படிக்க, தேவனுடைய பார்வையில் விசுவாசம் இன்றியமையாத ஒன்றாக மட்டுல்லாமல் மிகவும் விலையேறப் பெற்றதாகவும் இருக்கிறது. விசுவாசமில்லாமல் நாம் தேவனண்டையில் வரமுடியாது. விசுவாசமில்லாமல் நாம் அவருடைய அன்பில் நிலைத்திருக்க முடியாது. அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களில் விசுவாசமில்லாமல் நாளுக்கு நாள் அவருடைய தயவையும் ஆசீர்வாதங்களையும் வழி நடத்துதல்களையும் அடையமுடியாது. பரிசுத்தாவியினால் ஜெனிபிக்கப்பட்ட அவருடைய பிள்ளைகளாகவும், தேவனுடைய சுதந்திரரும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரருமாகக் கருதப்பட வேண்டுமானால் அவருடைய வார்த்தையாகிய வாக்குத்தத்தங்களில் உள்ளபடியே விசுவாசம் வைக்கவேண்டும். நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசத்தில் நடக்கிறவர்களாக இல்லாவிட்டால் நாள்தோறும் கர்த்தரைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக இருக்க முடியாது. உலகம், மாம்சம், சாத்தான் இவைகளால் நமக்கு வரும் எதிர்ப்புகள் நமக்குப் பாரமாகத் தோன்றினாலும், இவைகள் மறைமுகமாக நமக்குக் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதத்துக்குக் காரணமாக இருப்பதை உணர வேண்டும். தேவ வாக்குத்தத்தத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற ஒவ்வொருவரும் பயிற்சியினால் விசுவாசத்தை வளர்த்து எந்த பரீட்சைக்கும் ஆயத்தமாயிருக்கும் நிலைமைக்கு வளரவேண்டும். பரலோக ராஜ்யத்தின் மகிமைகளுக்கும், ஆசீர்வாதங்களுக்கும் பாக்கியங்களுக்கும் பங்கடைய வேண்டுமானால் கிறிஸ்துவின் பள்ளியிலே அநேக பாடங்களைக் கற்று விசுவாசப் பயிற்சியினாலே தேறினவர்களாய் இருக்க வேண்டும். R 3787:5

ஏப்ரல் 15

கிறிஸ்துவோ மரித்தோரி - ருந்தெழுந்து, நித்திரையடைந்தவர்களில் முதற்பலனானார். (1 கொரி.15:20)

அநேகர் மரணமாகிய நித்திரையி-ருந்து தற்கா-கமாக எழுந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் மறுபடியும் விழுந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவோ “நித்திரையடைந்தவர்களில் முதற்பலனானவராகவும்,” “மரித்தோர்களில் முதற்பிறந்தவராகவும்” இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். அதன்படி மரித்தவர்களி-ருந்து முதலாவது எழுந்திருக்க வேண்டியவராதலால், அவருடைய உயிர்தெழுதல் ஆவிக்குரிய நிலையில் பூரண உயிர்தெழுதலாகும். நித்திரையடைந்தவர்களில் அவர் முதற்பலனானவர் என்று சொல்லும் பொழுது மற்றவர்களும் இவ்விதமான ஆவிக்குரிய உயிர்தெழுதலையடைவார்கள் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஆனாலும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் உயிர்தெழுதலே மற்ற உயிர்தெழுதலுக்கெல்லாம் முந்தியது. அதுபோலவே அவருடைய சரீரமாகிய சபையும் முதற்பலன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கிறிஸ்துவாகியதலையும், சரீரமாகிய சபையும் முதற்பலனாகி முழு உலகத்திற்கும் ஜீவன் கொடுக்கக் காரணமாகிறது. அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு கூறுகிறாதவது: “அவர் சித்தங்கொண்டு தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் முதற்பலன்களாவதற்கு நம்மை சத்திய வசனத்தினாலே ஜநிப்பித்தார்.” R 3377:5

ஏப்ரல் 16

இயேசு அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப்பிட்டு, சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து: நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது என்றார். (மத். 26:26)

அப்பம் எல்லா உணவையும் குறிக்கிறது போல இந்த அப்பத்தின் அடையாளப் போதனை கிறிஸ்துவின் மூலமாக அவருடைய ப-யின் விளைவாக வருகிற ஜீவனை ஏற்றுக் கொள்கிற எவரும் இந்த அப்பத்தை அவருடைய சரீரமாக ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். நாம் வாழவேண்டுமென்பதற்காக அவர் மரித்தார். தம்முடைய உரிமைகள், வசதிகள் ஆகிய யாவற்றையும் தாமாகத்

தத்தம் செய்த அவருடைய சரீரத்தை புசிப்பது அவருடைய வாழ்க்கையை, வழிமுறையை அவரில் உள்ள விசுவாசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுது அவருடைய போதகத்தை ஏற்றுக் கொள்வதாகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் பரிபூரண மனித சபாவத்தின் அதாவது ஆதாம் இழந்த யாவற்றையும் கிறிஸ்துவினால் மீட்கப் பெற்றவர்களாகிறார்கள். பரலோகத்தின் அப்பமாகிய இதை புசிக்காத எவரும் நித்திய ஜீவனை அடையமுடியாது. இது தற்காலத்திலுள்ள விசுவாசிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, வருங்கால விசுவாசிகளுக்கும் பொருந்தும். கிறிஸ்துவின் ஈடுப- மூலமே யாவரும் ஜீவனுக்குரிய உரிமைகளுக்கும் சலுகைகளுக்கும் உரியவர்களாகிறார்கள். நமது கர்த்தரின் சரீரத்தைக் குறிக்கும் அப்பம், அவருடைய ஈடுப- தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதின் மூலம் நாமும் நீதிமான்களாக்கப்படுவதாக போதிக்கின்றது. R 3879:6

ஏப்ரல் 17

ஆகையால் நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய் உங்கள் ஆத்துமாக்களில் சோர்ந்து போகாதபடிக்கு, தமக்கு விரோதமாய்ப் பாவினளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களைச் சகித்த அவரையே நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். (எபி. 12:3)

நமது நிமித்தமாக அருமையான மீட்பர் பட்ட அவமானங்களை எவ்வளவு பொறுமையாகச் சகித்தார் என்பதை எண்ணுவது உள்ளத்தை உருக்குவதாக இருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்லுவதும் படிப்பதும் அநேக இருதயங்களையும் மனந்திரும்பச் செய்திருக்கிறது. ஏற்கனவே மனந்திரும்பி கர்த்தராகிய ஆண்டவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கும் கூட வல்லமையான அந்த ரத்தத்தின் மீட்புபணி நெட்டுயிர்க்கச் செய்கிறது. நாம் பாடனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு முறையும் அவரையே எண்ணி எள்ளளவும் பாவமில்லாத அவர், எவ்வளவாய் பாடுகளை என்னிமித்தம் ஏற்றுக் கொண்டார் என்று நினைவு கூறும் பொழுதெல்லாம் அவருடைய தியாகத்தின் மாட்சிமை, அவருடைய நீதியின் நெறி நம்முடைய அநீதியை நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுவதாயிருக்கும். அப்போஸ்தலர் பாடமாகக் கொடுத்திருக்கின்ற வார்த்தைகள், கொஞ்சமும் நியாயமில்லாமல் தீமையை கொடுமையை, பாடுகளை, மிகுந்த பொறுமையுடன் நமது

நிமித்தம் அனுபவித்தார் என்பதை அவரைப் பின்பற்றுகிற ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சீக்கிரத்தில் நீங்கும் லேசான உபத்திரவங்களையே பெரிதாக எண்ணுகிற நாம் அவருடைய பாடுகளை நமது மனக்கண் முன் நிறுத்தினோமேயானால் நமக்குக் கலக்கமோ மயக்கமோ வராது. R 2313:5

ஏப்ரல் 18

பின்பு, பாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: நீங்கள் எல்லோரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள். (மத். 26:27)

நமது கர்த்தர் திராட்சை ரசத்தை இரத்தம் என்று கூறுகிறார். எனவே அது ஜீவனை குறிப்பிடுகிறது. இது பேணிப் பாதுகாத்து கொள்கிற ஜீவனல்ல. மாறாக சிந்தப்படுகிற, கொடுக்கப்படுகிற, தியாகப் ப-யாகிற ஜீவனாக இருக்கிறது. இது அநேகருடைய பாவங்களின் மன்னிப்புக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்றதாகக் கூறுகிறார். அவருடையவர்களென்று எண்ணுகிற யாவரும் அந்தப் பாத்திரத்தில் பங்கேற்க வேண்டுமென்றும் அவருடைய தியாகப் ப-யை ஏற்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார். அப்படியே அவர்கள் விசுவாசத்திலும் மாதிரியைக் காண்பிக்க வேண்டும். விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட விரும்புகிற யாவரும் இந்த ஒரே ஜீவப-யை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். மிகப்பெரிய போதகர் ஒருவருக்கு கீழ்ப்படிந்து விசுவாச ஜீவியம் ஜீவிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் அதனால் நித்திய ஜீவனை அடைய முடியாது. ஒருதரம் உலகமுழுமைக்கும் பாவத்திற்கும் ஈடுப-யாகச் செலுத்தப்பட்ட இரத்தத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் வேறெந்த வகையிலும் நித்திய ஜீவனை அடைய முடியாது. பூமியிலே பரலோகத்தின் கீழே இரட்சிக்கப்பட இந்த நாமமேயல்லாமல் வேறு நாமம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதேபோல கர்த்தர் தம்முடைய பாத்திரத்தில் பங்கு பெறும்படியாகத் தம்மோடு ஒரே அப்பமாக பிட்கப்படும்படியாக அழைக்கின்ற அழைப்பினை ஏற்று அவரோடு கூட ஞானஸ்நானத்தில் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டவர்களாக அவர்களுடையவர்களாக இருப்பதைத் தவிர வேறுவழியில் இந்தப் புதிய திவ்ய சபாவத்தை அடையமுடியாது. இப்படிச் செய்வதால்

அவரோடு கூட மகிமை, கனம், சாகாமை ஆகிய உயிர்த்தெழுத-ன் மாட்சிமையிலும் இணைக்கப்பட்டிருப்போம். எனவே, நாம் இந்த மாபெரும் நினைவு கூறுத-ல் மறவாமல் கர்த்தருக்கு நன்றியைக் காணிக்கையாக்கக்கடவோம். ஏனெனில், அவர் நம்மை நீதிமானாக்குகிறார். அவரோடேக் கூடத் தியாகம் செய்யும்படி அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை நாம் தொடரும்படி நம்மை அழைத்திருக்கிறார். இந்த சிந்தனை மிக்க துயரத்தின் தியானத்தால் நம்முடைய முழுஇருதயத்தையும் ஆராய்ந்து நம்முடைய குறைவையெல்லாம் ஒப்புக் கொண்டு முழுமையான தியாகத்திற்கு நம்மை ஒப்புக் கொடுத்து விசுவாசத்தின் மூலம் வெற்றிக் கொள்ள அவரையே பின்பற்றி அவருடைய பாடுகளின் வழியே வெற்றியிலும் பங்குபெற பாத்தியதை உள்ளவர்களாவோமாக. R 2772:6; 2773:5

ஏப்ரல் 19

இதுமுதல் இந்த திராட்சைப் பழரசத்தை நவமானதாய் உங்களோடே கூட என் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே நான் பானம் பண்ணும் நாள் வரைக்கும் இதைப் பானம் பண்ணுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். (மத். 26:29)

ராஜ்யம் வரும்பொழுது தற்கால உபத்திரவங்களும், சோதனைகளும் கடந்து போய்விடும். திராட்சரசம் உண்டாக்குவதும் ஆலையை மிதிப்பதும் கடந்து போய்விடும். தற்காலத்தில் நமது மீட்பரோடு கூட மெய்யாகவே பாடுபட்டுத் தங்களுக்குரிய பங்காகிய ஜீவப-யை முற்றுமுடிய நிறைவேற்றினவர்களுக்கு திராட்சை ரசத்திற்கு பதிலாகக் கற்பனைக் கெட்டாத சந்தோஷமும், ஆசீர்வாதமும் மகிமையுமுண்டாகும். ராஜ்யம் வெகுசம்பமாய் இருக்கிறது. நமது கர்த்தராகிய இயேசு சொன்னதற்கு பிறகு 1800 வருடங்கள் கழிந்து இப்பொழுது அது மிகவும் சம்பமாயிருக்கிறது. அதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற வேளைகளில் ஒவ்வொரு இடங்களிலும் விளங்கி வருகிறது. அதை எதிர்பார்த்து நம்முடைய இருதயங்கள் சந்தோஷப்பட்டாலும், விசுவாசத்தோடே நாம் பானம் பண்ண வேண்டிய பாத்திரமாகிய உபத்திரவம், துன்பம், அவமானம், கே-இவைகளைத் தாங்கி, நம்முடைய விசுவாசத்தையும், அன்பையும் ரூபகாரப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறோம். R 3365:1

ஏப்ரல் 20

நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் ப-யிடப்பட்டிருக்கிறாரே.... புளிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம். (1 கொரி. 5:7,8)

நினைவு கூருதலான இராப்போஜனத்திற்கும், யூதர்களுடைய பஸ்காவிற்கும் உள்ள வேறுபாடு, பொருள் என்ன? எப்படி இந்த நிழல் உண்மைப் பொருளை பிரகாசிக்க செய்கிறது? இஸ்ரவேய-ன் தலைச்சன்களெல்லாம் சங்கரிக்கப்பட இருந்தது. அதுபோலவே “பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டவர்களாயிருக்கிற முதற்பேறானவர்களின் சபை” நித்திய ஜீவனா? மரணமா? என்ற நிலையி-ருக்கிறது. அன்று தலைச்சன்களெல்லாம் பஸ்கா ஆட்டைப் புசித்து இரத்தத்தை நிலைக்கால்களில் தடவியதால் காக்கப்பட்டது. அதுபோலவே விசுவாச வீட்டிலேயிருந்து நாமும் வெள்ளாட்டைப் பார்க்கிலும் விசேஷமான விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தினால் தெளிக்கப்பட்டவர்களாகி பஸ்கா ஆடாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை உட்கொள்ளுவதால் மரணத்தி-ருந்து நீக்கப்பட்டு தேவகிருபையினாலே நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நிச்சயத்தை அடைந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் ஆட்டையல்ல, மாறாக “உலகத்தின் பாவங்களை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியை” நினைவு கூறுகிறோம். நாம் அவரது மாம்சத்தை உண்பதல்ல; ஆனால் விசுவாசத்தினால் அவரது தியாகப்-யில் பங்கு பெற்று அவரது அடிச்சுவட்டில் தவறாது செல்வதன் மூலமாக நினைவு கூறுதலாகும். இரவாகிய இந்த சுவிசேஷயுகத்தில், நாம் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு கூட விருந்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டும். ஆயிரவருட ஆட்சியில் விடியற்காலை வரை அதாவது நாம் மீட்படையும் வரை இதைச் செய்ய வேண்டும். இந்த நினைவு கூருதலான இராப்போஜனம் ஒரு வருடாந்திர விழா அல்ல. மாறாக விசுவாசத்தின் விருந்தாகவும் பிற்காலத்தில் நாம் அவரோடே கூட நவமான விருந்தில் எல்லா நலனோடும் பங்குகொள்ளப் போவதை நினைவு கூர்ந்து இதைச் செய்ய வேண்டும். R 4128:3

ஏப்ரல் 21

கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்தது போல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள். (கொலோ. 3:13)

மன்னிக்கின்ற குணம் நம்மோடு எப்பொழுதும் இருப்பது மாத்திரமல்ல, அதை எப்பொழுதும் எந்த சூழ்நிலையிலும் பகிரங்கமாகக் காண்பிக்க வேண்டும். நம்முடைய தாராள மனதும் இரக்கமும் எந்தத் தீமையையும் சிறிய அளவிலும் கூட நினைக்க இடம் தராது. நாம் வார்த்தையிலும், செய்கையிலும் எல்லாருக்கும் அன்றாட வாழ்விலே கருணை காட்டுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். இது தெய்வீக குணம். தேவன் இரக்கமும் மன உருக்கமும் உள்ளவராக நாம் பாவிக்க இரக்கையில் அவர்களே வந்து மன்னிப்பு கேட்கட்டும் என்றில்லாமல் தாமத அவர்களை மன்னிக்கின்ற மாண்புள்ளவராயிருக்கிறார். இதையே முழு வேதாகமச் செய்தியாக, “தேவனோடே ஒப்புரவாகுங்கள்” என்று நாம் போதிக்கப்படுகிறோம். தேவ குணமாகிய இந்த மன்னிக்கும் தன்மை, எதையும் மன்னிக்க ஆயத்தமாயிருந்தால் நமது முகத்தை முரட்டு சுபாவத்தி-ருந்து சாந்த சுபாவத்தை வருவிக்கும். **தேள் கொட்டுகிறதைப் போல பேசுகிறதுக்கும், தேன் சிந்துகிறது போல பேசுகிறதுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை அறிந்திருக்க வேண்டும்.** நாம் எப்பொழுதும் எல்லோரையும் எல்லாக் காலங்களிலும் இருதயத்தில் மன்னித்துச் சிநேகம் பாராட்டும் தேவ குணமுள்ளவர்களாக இருப்பதையே தேவன் விரும்புகிறார். R 4978:3

ஏப்ரல் 22

அவர் தம்முடைய ஆத்துமாவை மரணத்திலூற்றி, அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டு, அநேகருடைய பாவத்தைத் தாமே சுமந்து, அக்கிரமக்காரருக்காக வேண்டிக் கொண்டதினிமித்தம் அநேகரை அவருக்குப் பங்காகக் கொடுப்பேன்; பலவான்களை அவர் தமக்குக் கொள்ளையாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வார். (ஏசா. 53:12)

பிதாவானவர் குமாரனுடைய விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் நன்கு அறிந்திருந்ததினாலே அவர் ஏராளமான வெகுமதியை அளிப்பார். ஆதாம் மற்றும் அவனுடைய இனத்திற்காகவும் தன்னுடைய குமாரன் இரத்தம் சிந்தி, அவர்களது பாவத்திற்கு ஈடுப-யாக ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டதை நன்றாக அறிந்திருந்ததினால் அவர் அனுபவித்த ஒவ்வொரு சோதனைக்கும், வருத்தத்திற்கும், பிரயாசத்திற்கும், துன்பத்திற்கும் நஷ்ட ஈடாக

மேன்மையான பரிசுகளை அளிக்கிறார். இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் தேவனால் அழைக்கப்பட்டுத் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் இதேவிதமான ஆச்சரியமான தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்கள், ஆறுதல்கள், இருதய சந்தோஷம் இவைகளை அடைவது நிச்சயம். அழைத்த நோக்கத்தை உண்மையுள்ள தேவன் தாமே உணர்ந்து தம்மை நேசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் இப்படிப்பட்ட மேன்மையான பரிசுகளை அளிக்கின்றார். நாம் அவரோடு கூட பாடுபட்டோமேயானால் அவரோடு கூட ஆளுகை செய்வோம் என்கிற வாக்குத்தத்தத்தை பெற்றிருக்கிறோம். மீட்பரின் அடிச்சுவட்டில் நடந்தோமேயானால் பிரசவ வேதனைக்கும் ஒப்பாகச் சொல்லப்படுகின்ற வேதனைகளிலும் துன்பங்களி-ருந்து இரட்டிப்பான திருப்தி தருகின்ற பரிசும் மகிழ்ச்சியும் தேவனிடத்தி-ருந்து கிடைக்கும். கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தை விசுவாசத்தில் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள், “என்ன வந்தாலும் அவரை நம்புவேன்” என்ற நிலைக்கு வந்துவிடுவார்கள். R 3591:4

ஏப்ரல் 23

கர்த்தர் தம்முடைய மகத்துவமான நாமத்தினிமித்தம் தமது ஜனத்தைக் கைவிடமாட்டார். (1 சாமு. 12:22)

மாம்சீக இஸ்ரவேலருக்கு தேவன் பேரில் நன்றி உணர்வும், விசுவாசமும் உண்டாக்குவதற்காக சாமுயேல் தீர்க்கதரிசி, எகிப்தி-ருந்து புறப்பட்ட பொழுது தேவன் செய்த மாபெரும் அதிசயங்களை ஞாபகமூட்டி, வனாந்தரத்தி-ருந்து கானான் தேசம் வரையில் அவர்களை வழிநடத்தியதையும் நினைவு படுத்தினார். இதே வார்த்தைகளை நாம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்குச் சொல்லும் பொழுது எவ்வளவு வ-மையுடையதாக இருக்கும். எகிப்தின் அடிமைத்தனமாகிய பாவம், மரணம், சாபம் இவைகளி-ருந்தும் நம்மை விடுவித்திருக்கிறார். இருளில் இருந்து தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு நடத்திச் செல்லுகிறார். பயங்கரமான குழியி-ருந்தும், உளையான சேற்றி-ருந்தும் நம்மை தூக்கியெடுத்தது மட்டுமல்லாமல் நமது பாதங்களை கிறிஸ்து என்னும் கன்மலையின் மேல் நிற்கச் செய்தார். நமது வாயில் புதுப்பாட்டை அருளுகிறார். அவரது அன்பை நம்மேல் பொழிகிறார். நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்ததோடல்லாமல் கிறிஸ்துவுக்குள்

நம்மை ஏற்றுக் கொண்டு, அவருடனே கூட உடன்குதந்தராயிருப்பதற்கு அழைத்தார். நமக்கு மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தங்களைக் கொடுத்ததோடு அல்லாமல் இந்த வனாந்தர ஜீவியத்திலே நம்முடைய இருதயம் மகிழ்ச்சியாயிருக்க நாம் பெற்றுக் கொள்ளப் போகிற சுதந்திரம் எவ்வளவு திவ்வியமானது என்பதை முன்னதாகவே ருசிபார்க்கப் பரிசுத்தாவியின் மூலமாய் அருள் செய்திருக்கிறார். R 4201:4

ஏப்ரல் 24

வசனத்தைக் கேட்டு, ஏற்றுக் கொண்டு, ஒன்று முப்பதும், ஒன்று அறுபதும், ஒன்று நூறுமாகப் பலன் கொடுக்கிறார்கள். இவர்களே நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவர்கள் என்றார். (மாற். 4:20)

நம்முடைய இருதயம் நல்ல விதை முளைப்பதற்கான நல்ல நிலமாக இருக்க நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும். ராஜ்யத்தின் வசனங்களாகிய நல்ல விதைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, அது பலன் தரும்படியாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். பலன்களிலே வித்தியாசமாக சில முப்பதும், சில அறுபதும், சில நூறுமாக எஜமானுடைய பாராட்டைப் பெறும்படியாக நாம் மேன்மையான மிகுந்த பலன்களைக் கொடுக்கத்தக்கதாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதுவே நம்முடைய ராஜாவுக்கு மிகப்பிரியமானதும் கூட. நம்முடைய முழுபலத்தோடு இந்த ராஜ்ய சேவை செய்வோம். நம்முடைய விசுவாசத்தை எப்படி அதிகரிக்க முடியும்? களங்கமற்ற இருதயத்தோடும் விதை விளையத்தக்கதான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, அதிக அளவில் தேவ பக்தியோடும், பயத்தோடும், பூரணராகும்படி கடந்து போவோமாக. அறுவடையோ சமீபமாயிருக்கிறது. நாம் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாகி இன்னும் சந்தர்ப்பம் இருக்கின்ற பொழுதே எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய யாவற்றையும் செய்வோமேயானால், நமது ஆண்டவரின் பூரணப் பாராட்டையும் பெற முடியும். R 3765:1

ஏப்ரல் 25

நான் இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் என் ஜெபங்களில் உன்னை நினைத்து..... தேவனை நான் ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். (2 தீமோ. 1:3,4)

தங்களுடைய சத்துருக்களை சிநேகிக்கின்ற இருதயமுள்ளவர்கள் தங்கள் விசுவாசவீட்டாரை சிநேகிக்கின்றவர்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கர்த்தரை சிநேகிக்கின்றவர்கள் தங்களைக் காட்டிலும் மற்றவர்களையும், மற்றவர்களின் நலனையுமே உணர்ந்து ஜெபிக்கின்றவர்களாயிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட இருதயங்களில் கோபதாபங்கள், இரக்கமின்மை, பொறாமை முதலியவற்றுக்கு இடமில்லை. அப்படிப்பட்ட இருதயங்களில் தேவ அன்பு நிறைந்திருப்பதை பரிசுத்தரின் மூலமாக அபிஷேகம் பண்ணும் போது, அபிஷேகத்தைலம் ஒவ்வொரு நரம்புகளிலும், நாவினும், இருதயத்திலும் ஊடுருவி பாய்வதை கனிவுள்ள முகத்தின் மூலம் காண முடியும். “இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய்பேசும்.” பரிசுத்தமான ஊற்றி-ருந்து கசப்பான தண்ணீர் வரமுடியாது. R 4201:2

ஏப்ரல் 26

நித்திரையை விட்டு எழுந்திருக்கத்தக்க வேளையாயிற்றென்று, நாம் காலத்தை அறிந்தவர்களாய், இப்படி நடக்க வேண்டும்: நாம் விசுவாசிகளானபோது இரட்சிப்பு சமீபமாயிருந்ததைப் பார்க்கிலும் இப்பொழுது அது நமக்கு அதிக சமீபமாயிருக்கிறது. இரவு சென்றுபோயிற்று, பகல் சமீபமாயிற்று. (ரோம. 13:11,12)

தன்னுடைய நாளில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த பரிசுத்தவான்களுக்கு சுவிசேஷ யுகத்தின் ஆரம்ப நாளில், “காலத்தை அறிந்தவர்களாய் நித்திரையை விட்டெழுந்திருக்கத்தக்க வேளையாயிற்று” என்று அப்போஸ்தலர் கூறினாரென்றால், பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்காக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நமக்கு, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் இறுதிக்காலத்தில் இருக்கிற நமக்கு நித்திரையை விட்டெழுந்திருப்பது எவ்வளவு அவசியமானது. “இரவு சென்று போயிற்று, பகல் (மகிமையுள்ள ஆயிரவருட அரசாட்சியின் நாள்) சமீபித்திருக்கிறது.” விடியற்காலையில் லேசான வெளிச்சம் வீசத் தொடங்கிவிட்டது. ராஜரீகமான மணவாளன், ஆயத்தமாகி காத்திருக்கிற மணவாட்டியை அவருடன் சேர்த்துக் கொள்ள வருகிறார். எனவே நாம் நமது மீட்பு சமீபமாயிருக்கிறதை உணர்ந்து மகிமையுள்ள அந்த மீட்பை பெற நித்திரையை விட்டெழுந்து விழிப்புள்ளவர்களாயிருப்போமாக. R 3830:5

ஏப்ரல் 27

நாம் தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதே அவரிடத்தில் அன்பு கூறுவதாம்; அவருடைய கற்பனைகள் பாரமானவைகளுமல்ல. (1 யோவா. 5:3)

தேவன் செய்கிற எல்லா நன்மைக்கும் இருதயத்தில் நன்றியுணர்வுள்ளவர்களே சத்தியத்தை நேசிக்கின்றவர்களாகவும், கர்த்தரை மெய்யாகவே தங்கள் முழுமனதோடே சேவிக்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். தேவனுடைய வார்த்தையை மறவாமல் நினைவில் கொண்டு தெய்வீக உதவியைத் தேடி வேதவாக்கின்படியே வாழ வேண்டுமென்பதை வரையரை செய்கின்ற வாக்கியமே, “நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால் என் கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்” என்பது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே தேவனுடைய வார்த்தையானது நாள்தோறும் புதிய பொருளையும், புதிய உத்வேகத்தையும் தந்து உற்சாகப்படுத்த வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது. நன்றியுள்ளவனாய் ஒருவன் இருப்பானேயானால் தேவனுடைய கட்டளைகளின் ஆழங்களையும் கடந்த காலங்களில் கிடைத்த தேவனுடைய அருளையும் மறக்கமாட்டான். “என் தேவனே, உமக்கு பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்திற்குள் இருக்கிறது” என்று சொல்- கர்த்தரைப் போலவே நாள்தோறும் தேவ வார்த்தைகளால் களி கூறுவான். நாமும் அப்படியே இருப்போமாக. அவரது கட்டளைகள் நமக்கு பாரமாய் இராது. சத்திய ஆவியினாலே நாம் முத்திரையிடப்பட்டவர்களாய் எவ்வளவாய் அவரை நேசிக்கிறோமோ, அவ்வளவாய் அவரது வேதத்தின் வெளிச்சத்தில் வாழ்ந்து காட்டுவோம். R 4201:5

ஏப்ரல் 28

உங்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களையே நீங்கள் சிநேகித்தால், உங்களுக்கு பலன் என்ன? பாவிக்கும் தங்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களைச் சிநேகிக்கிறார்களே. உங்களுக்கு நன்மை செய்கிறவர்களுக்கே நீங்கள் நன்மை செய்தால், உங்களுக்கு பலன் என்ன? பாவிக்கும் அப்படிச் செய்கிறார்களே. (லூக். 6:32,33)

கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு நன்றியுணர்வு மாத்திரமல்ல, அதைக் காட்டிலும் மேலான குணங்கள் இருக்க வேண்டும். நமக்கு

விரோதமாகப் பாவம் செய்கிறவர்களை மன்னிக்கின்ற தயை இருக்க வேண்டும். நமக்கு விரோதமாய் பொய்யாய் சாட்சி சொல்லுகிறவர்களையும் மன்னிக்கிறதயையும் இரக்கமுமுள்ளவராயும் இருக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட குணங்களைக் கர்த்தர் உடையவராய் இருந்தாரோ அதே குணங்களுடையவர்களாய் இருப்பவர்களுக்கு பரலோகத்தில் கிடைக்கப் போகும் வெகுமதி, மிக்க மனமகிழ்ச்சி தருவதாயும் ஆனந்த பாக்கியமுள்ளதாயுமிருக்கும். R 4200:5

ஏப்ரல் 29

யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும்..... நாடுங்கள். (எபி. 12:14)

புதிய சிருஷ்டிகளாக மாறிய நாம், புதிய சிருஷ்டியாகவே வளர மிகுந்த ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். நமது மாம்சத்தை ஜெயிக்கக்கூடிய சக்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும். அதுவே நமக்குப் பாதுகாப்பு. நமது சுயநலத்தை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும். கர்த்தருடைய ஜனங்களில் பலர் இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களை சந்திக்க இயல்பாகவே தகுதியுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்ட குணத்தை சரியான நெறியிலே பயன்படுத்தினால் மிக்க நன்மையுண்டாகும். போராட்டம் அவசியம், மிகமிக அவசியம். போராட்டமில்லாமல் வெற்றி இல்லை. அதற்காகச் சகோதரர்களிடமே போராடக்கூடாது. நாம் தனிப்பட்ட முறையில் சாத்தானை எதிர்த்துப் போராட முனையக் கூடாது. நாம் சாத்தானுக்கு ஒப்பானவர்கள் அல்ல. ஆனால் அவனை எதிர்க்கிறவர்களாய் இருக்க வேண்டும். அதி சீக்கிரத்தில் கர்த்தர்தாமே அவனைப் பிடித்துக்கட்டி ஆயிரவருட சிறையில் தள்ளிவிடுவார். அவர் அவனை வென்று அவனுடைய கிரியையெல்லாம் அழித்து விடுவார். ஆனால் அதற்கு ஆயிரம் ஆண்டுகள் செல்லும். நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும் போதே சாத்தானையும் அவன் கிரியைகளையும் வென்றுவிட முடியாது. அது நமது பணியுமல்ல. கர்த்தர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற பணி என்னவென்றால், நமது சுய இச்சையை வெல்லவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஆதாமின் விழுந்து போன சந்ததியின் இந்த சார்த்தை கட்டுப்படுத்த முடியும். சாத்தான் நம்மை தொடாதபடிக்கு நம்மைக் காத்துக் கொள்ள முடியும். R 5923:5

ஏப்ரல் 30

நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்து போதிக்கிறவனாயும் உன்னைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு. (2தீமோ. 2:15)

பொது ஊழியத்தில் இறங்குவதற்கு முன்னர் நமது போதகரும் குருவுமாயிருக்கிற கிறிஸ்து இயேசுவே தனிமையில் சென்று தெய்வீகத்திட்டத்தைக் குறித்து படிக்க வேண்டியது ஞானமான முறை என்று அதைக் கடைபிடித்தது போல அவரது சீடர்களாகிய நாம் எவ்வளவு அதிகமாக கடைபிடிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், நாம் அபூர்ணர்கள், பாவ ஆதாமின் வழி வந்தவர்கள். கர்த்தரின் வார்த்தையையும், அவருடைய ஆவியையும், அவரது ஆலோசனைகளையும் நாம் முந்தி தேட வேண்டும். முறையாகத் தேவதிட்டத்தை கற்றறிந்த பின்னரே நாம் ஊழியத்தை தொடங்க வேண்டும். முறையாகத் தேவதிட்டங்களைக் கற்காமல், அவசரப்பட்டுச் சென்று வம்பிலே மாட்டிக் கொள்ளக்கூடாது. நாம் செய்வதற்குரிய பணியை தேவதிட்டத்திற்கு இசைவாக தேவசித்தப்படி பொறுமையோடு கற்போமேயானால் எவ்விதத் தடையுமில்லாமல் தேவசித்தப்படி, அவர் விருப்பப்படி ஊழியம் சிறப்பாக இருக்கும். அப்போஸ்தலன் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்குச் சொன்ன இந்த வார்த்தையை நாம் நன்கு கவனித்து வெட்கப்படாத ஊழியனாக இருக்க வேண்டும். நாம் பூரண ஆயத்தமாக இல்லாவிட்டால், தேவ ஊழியத்தில் உபயோகமாக இருக்க முடியாது. எனவே, முதல்-ல் தேவவசனத்தில், நீதியில், தியானத்தில் தேர்ச்சி பெற்று, எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி, முழுமையாகக் கர்த்தருக்கு நம்மை நாம் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக பிரதிஷ்டையின் உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்ற தேவ சித்தம், தேவவசனம், தேவதிட்டம் ஆகியவைகளை ஆராய வேண்டும். இத்தகைய நிலையை அடைந்தபின் கர்த்தருடைய திராட்சைத் தோட்டத்தில் பணிபுரியலாம். R 3717:1